

Bọn Việt gian – Việt cộng – “Việt kiều”!

... đương sự còn trưng bày hình của một kẻ bất xứng, thuộc loại “thầy chạy”, ngang hàng với Đức Đạt Lai Lạt Ma của Phật Giáo Tây Tạng để cho người khác “chiêm ngưỡng”...

*Việt gian, việt cộng, việt kiều
Ba tên họp lại tiêu điều Việt Nam
(Câu vè trong nước)*

Việt gian là đám thân cộng, là tay sai, hay cố tình làm lợi cho VC. Trong mặt trận đấu tranh chính trị sau ngày Quốc Hận 30-4-75, người Quốc Gia chống đánh hay vạch mặt VC dễ hơn Việt gian thân cộng. VC có nón cối, lưỡi lê nòng súng, dùi cui để đàn áp dân nên người ta dễ nhận dạng. Riêng bọn Việt gian thân cộng thì “ẩn hiện” khó lường bởi chúng có nhiều “vỏ bọc” khác nhau như “từ thiện”, “tôn giáo”, “văn nghệ sĩ” và “yêu nước” hoặc “không làm chính trị”. Đánh bọn Việt gian thân cộng khó hơn đánh tụi VC, bởi vì chúng cũng được luật pháp của chính quyền bản xứ bảo vệ y như những người tử tế khác.

Đám Việt gian thân cộng được bọn VC “mách nước” để có lời nói hay việc làm rất lợi cho chế độ VC độc tài. Thí dụ, chúng nhân danh nghệ thuật để tụ năm, tụ ba, ca hát hay phát biểu theo kiểu có ẩn ý để tâng bốc các lãnh tụ VC hay cộng sản, cấp bằng khen cho bọn ca nô, vinh danh bọn văn hóa vận, trưng bày, quảng bá những hình ảnh nhạy cảm theo kiểu “bẹo gan” những nạn nhân VC.

Bọn làm từ thiện có thể đảng hay “thẻ đỏ” sẽ lợi dụng danh nghĩa “từ thiện” để trục lợi và để dâng nộp cho đảng cướp VC. Có đứ đả còn bày ra chuyện quyên góp tiền bạc để cứu trợ cho cái gọi là “nạn nhân chất độc màu da cam” mà VC từng tìm cách kiện chính phủ Hoa Kỳ nhưng không thắng. Bao nhiêu người đã từng hỏi rằng, bọn nhân danh “từ thiện” theo kiểu dối trá này sao không quyên góp tiền để cứu giúp những gia đình nạn nhân bị VC cầm tù triền miên, vì dám công khai tố cáo tội ác VC? Hoặc tại sao chúng không cứu trợ những nạn nhân bị VC cướp đất đai, tài sản hiện đang sống cảnh màn trời chiếu đất mà chỉ nhắm vào “người cùi”, “người già” đó là những thành phần xã hội mà VC có bốn phận phải lo? Bọn này làm chuyện mang muối bỏ biển khi “móc túi” đồng bào hải ngoại đem về Việt Nam tiếp máu cho VC, giúp chúng giải quyết vấn nạn xã hội mà chúng phải

lo. Khi làm điều này bọn “tử thiện” muốn có tiền bỏ túi và cũng để chứng tỏ mình đạo đức, nhân từ hay “có tình yêu thương” trong vỏ bọc “sứ vụ yêu thương”. Và vì bỗng dưng có nhiều kẻ trỗi lên yêu nước, hoặc nổi lên làm tử thiện cho nên có người gọi đó là bọn giặc tử thiện.

Bọn VC hay Việt gian thân cộng trong vỏ bọc “tu sĩ” của các tôn giáo không ngu gì mà “nói chuyện chính trị”. Chúng chỉ khuyên người ta hãy quên quá khứ, xóa bỏ hận thù, hoặc khuyên thanh niên, sinh viên, học sinh là hãy lo học hành thi cử; mọi người hãy lo làm ăn đừng nên dính dấp vào chính trị... thì ai dám phê bình, bởi “đạo đức” quá mà. Trong khi VC thì thẳng tay đàn áp dân, cướp của, giết người nhưng không ai thấy bọn tu sĩ giả hiệu này lên tiếng cáo trách chế độ VC mà chỉ giỏi nói chuyện thương yêu theo kiểu “mẹ mìn”.

Một đảng viên VC hoạt động công khai hay bí mật thì không ai gọi nó là tên Việt gian thân cộng mà người ta sẽ gọi là “tên VC gian ác”. Riêng đối với những ai bất chấp việc làm tổn thương đến chính nghĩa Quốc Gia, vì quyền lợi riêng tư mà cố tình giúp cho đế độ đó tồn tại, nói và làm những điều có lợi cho âm mưu tuyên truyền dối trá của VC thì đó chính là Việt gian thân cộng, cho dù kẻ đó là gì trong cộng đồng của người Việt Quốc Gia.

VC là đám ăn cướp có giấy phép do chính chúng cấp cho nhau. Chúng tạo ra “luật pháp” nhưng lại ngồi xổm lên đó để trảng trợn cướp giật tài sản người dân bằng những khẩu hiệu đánh “tư sản mại bản” hay “quy hoạch” đất đai, hoặc tạo ra cái gọi là “giải phóng mặt bằng” hầu có cơ cướp giật nhà đất của dân lành, tạo không biết bao nhiêu oan khiên cho người dân thấp cổ bé miệng. Chính vì VC quá gian xảo nên người dân trong nước gọi chúng là cái đám “khôn ngoan trong việc ác, dốt nát trong việc lành”. VC là vậy đó nhưng không ít người trân trọng gọi VC là “chính quyền”, hoặc “mấy người bên kia” chứ ít ai chịu quả trách hay gọi chúng nó là “đảng cướp”, có lẽ vì họ ngại VC nó trả thù hay cần phải chống cộng theo kiểu “văn minh”?

VC gọi người Việt hải ngoại là “Việt kiều”, bởi vì sau 30-4-75, mọi người ý thức bọn VC là côn đồ, gian ác nên đã lần lượt bỏ nước ra đi. Ai vượt biên hay vượt biển mà bị VC phát giác thì chúng bỏ tù. Ai thoát ra được nước ngoài thì VC hỗn xược gọi người ta là thành phần phản động hay “rác rưởi, đĩ điếm”. Vậy mà khi muốn có ngoại tệ để cứu nguy chế độ thì chỉ cần một nghị quyết của đảng, VC đã trâng tráo gọi người Việt hải ngoại là “khúc ruột xa nghìn dặm”. Đúng là chỉ có bọn VC mới không ngại liếm lại những gì chúng nhổ ra. Vậy mà cũng không ít người tin mình là “khúc ruột xa nghìn dặm” nên mới ùn ùn kéo nhau trở về Việt Nam du lịch, vui chơi trước nỗi đau khổ của đồng bào, móc ngoặc làm ăn với bọn chúng. Kết quả nhiều người đã phải bỏ của chạy lấy người, hoặc chết không kịp ngáp trước “lưỡi hái tử thần VC”.

Không phải chỉ có “người phạm” mắc mưu VC mà không ít mấy ông bà “Con Trời” hay “Con cái Chúa”, hoặc “Phật Tử” cũng tin là VC có thay đổi, VC tử tế hơn trước, linh hồn của VC cũng cần được cứu, v.v. và v.v. Nên có kẻ đã không ngần ngại giao du với bọn cướp, quỳ lụy bọn gian tà, bất chấp tiếng rên siết của đồng bào và anh chị em cùng niềm tin với mình, để mình được tiếng khen là “không làm chính trị”. Có người chứng kiến VC nó tàn ác với đồng bào mình, anh chị em cùng niềm tin với mình mà không dám mở miệng tố cáo, dù họ đang ở tại các quốc gia tự do.

Có những thành phần khôn hơn, họ chỉ chống cộng quanh bàn rượu và bộ ghế sofa tại tư gia. Hằng năm họ chống cộng bằng những bài diễn văn thật nảy lửa, nhưng chỉ một vài lần rồi nghỉ khỏe, chờ năm sau chống tiếp. Dù vậy, ai chống cộng kiên trì thì họ cho là cực đoan hay quá khích. Hoặc “bây giờ mà còn chống cộng cái gì” như lời một tu sĩ Phật Giáo từng là sĩ quan Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, từng dạy người khác về “chiến tranh chính trị” đang trụ trì trong một ngôi Chùa tại Portland, Oregon, Hoa Kỳ, là nơi mà một số Phật tử có uy tín, quen thân với tôi cho biết “vị sư” của ngôi Chùa đó kỵ Cờ Vàng và ghét người chống cộng, dù người đó là một Phật tử hay hàng giáo phẩm nào của Phật Giáo.

Cũng tại Portland, Oregon, một anh có danh xưng là “mục sư”, là người thường xuyên ra vào Việt Nam và hay xa lánh các sinh hoạt của cộng đồng người Việt. Mới đây đương sự lợi dụng buổi tổ chức có tính cách “nghệ thuật” mà đương sự “trụ trì” để nói những điều nhạy cảm mà người chống cộng không muốn nghe. Chưa hết, *đương sự còn trưng bày hình của một kẻ bất xứng ngang hàng với Đức Đạt Lai Lạt Ma của Phật Giáo Tây Tạng để cho người khác “chiêm ngưỡng” và chụp hình.* Dư luận phẫn nộ vì đương sự dám khiêu khích người tử tế, khi trưng hình một tên có thành tích làm những việc theo kiểu “thầy chạy” ngang hàng với một nhân vật uy tín tầm cỡ thế giới, được những Phật tử chân chính tôn sùng hay nể phục.

Một thành phần khác rất đáng ngại vì chúng có phương tiện truyền thông trong tay. Ngay tại California có ít nhất hai tờ báo lớn chuyên đăng bài và hình ảnh miệt thị chính nghĩa Quốc Gia, nhưng lại ca ngợi VC bên cạnh những bài “chống cộng” một cách chung chung để lừa người nhẹ dạ. Đám này tự hào là chống cộng văn minh, hài hòa và sẵn sàng kiện những tờ báo hay cá nhân nào chống việc làm sai trật của chúng với hy vọng làm cho người chống cộng ngán sợ. Có đứa đã thắng người chống cộng trước pháp luật Hoa Kỳ nhưng chúng đã thất bại trước công luận người tự nạn VC.

Tại Washington, D.C. hay Virginia, một đài phát thanh ban ngày thì từng lên đài hô hào chống cộng, nào là “đấu tranh cho một VN tự do dân chủ”, nhưng tối lại rước tụi VC từ Toà đại sứ về nhà ăn nhậu, vui chơi. Bọn chúng đã “**chặn gỏi với kẻ thù**”, nhưng khi bị tố cáo thì chúng ngụy biện rằng “muốn bắt cọp thì phải vào hang cọp”. Không biết cái đám đó “**bắt được bao nhiêu cọp**” rồi nhưng chúng đã làm cho sinh hoạt cộng đồng vùng

Washington, D.C. xáo trộn, đồng bào hoang mang, còn người thật sự chống cộng thì bị chúng mang tên tuổi lên đài tha hồ mà miệt thị.

Kết luận: Người đời có câu “*chẳng có cái dại nào giống cái dại nào*” dù vậy người ta cũng phải thận trọng để mình không bị kẻ thù hay kẻ gian lừa mình muôn đời. Người ta có thể “ngu” một lần hay vài lần chứ không thể ngu triền miên. Thi sĩ Nguyễn Chí Thiệu đã có những lời tự trách qua bài Thơ “*Mỗi lầm lỡ*” thật xứng đáng cho những nạn nhân VC chú ý:

*Cuộc đời tôi có nhiều lầm lẫn
Làm nơi, làm lúc, làm người
Nhưng cái lầm to uổng phí cả đời
Là đã ngốc nghe và tin Cộng sản!*

Cụ Nguyễn Văn Thiệu, cựu Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa đã nói một câu để đời: “*Đừng nghe những gì cộng sản nói mà hãy nhìn kỹ những gì cộng sản làm*”. Nhiều người đã tin cộng sản để rồi nước mất nhà tan. Nay nếu ai còn tiếp tục tin bọn VC và bọn Việt gian thân cộng thì coi chừng sẽ có ngày phải đấm ngực than thân trách phận, hay dậm cẳng kêu trời và trách tại sao “*Trời*” lại ở quá xa?

Huỳnh Quốc Bình

e-mail: huynhquocbinh@yahoo.com

Nguồn: <https://huynhquocbinh.net/2019/08/01/bon-viet-gian-viet-cong-viet-kieu>

